

УДК 636.22/28.09:[616.36-002:616.391]

Горбань М. С., студент II курсу магістратури спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Савчук Л. Б., кандидат с.-г. наук, доцент,

Подільський державний аграрно-технічний університет,

м. Кам'янець-Подільський, Україна

ПОРІВНЯЛЬНА ЕФЕКТИВНІСТЬ РІЗНИХ МЕТОДІВ ЛІКУВАННЯ ПРИ ЗАВОРОТАХ ПОВІК У СОБАК

Останнім часом у містах України та країн СНД збільшилася кількість дрібних домашніх тварин, самим багаточисельним видом з яких є собака. Собака – це перша свійська тварина, яку людина приручила за її корисні якості.

Вона допомагає людині під час полювання, попереджає про небезпеку. Крім того, собака – це пастух, візниця, сторож і без цільового використання – просто комунікабельна тварина.

Але в умовах сьогодення, особливо у великих містах, цей вид тварин поступово втрачає ті функції, за для чого людина тисячоліттями використовувала їх. Вони зазнають несприятливих факторів урбанізації, таких як гіподинамія, травматизм тощо. Також по причині незнання або порушення умов годівлі, утримання і експлуатації цих тварин виникають різноманітні відомі і маловивчені захворювання різної етіології. У зв'язку з цим проблема ветеринарного обслуговування дрібних домашніх тварин в умовах міста стала актуальною.

Значну частину серед всіх хвороб собак, займають хвороби очей. Однією з таких патологій є заворот повік у собак, який супроводжується розвитком запальних процесів в даній ділянці, останні примушують тварину тривалий час страждати. Так, В.А. Лук'яновський вказує, що запальні процеси при хірургічній патології мають широке розповсюдження і є генетичною основою для більшості хвороб.

До захворювання найбільш чутливими є декоративні породи собак. З цих позицій слід звернути увагу ще і на той факт, що таких тварин, як правило розводять для подальшого продажу, і дані тварини досить часто є джерелом основного доходу громадян, а тварин які мають дефект повік, як правило, досить важко реалізувати. Тому забезпечення здоров'я потомства для господарів є дуже важливим пріоритетним питанням ветеринарної медицини.

При виконанні нашої дипломної роботи головною метою було: визначення лікувальної ефективності блефаропластики за якої виконували два напівмісяцеві розрізи, що проникали в глибину тканин у вигляді клина в комплексі з інстиляціями в кон'юнктивальний мішок комбінованих крапель з тіотриазоліном, димексидом та новокаїном у післяопераційному періоді у собак на базі ветеринарної клініки «Пан Коцький» м. Чернівці.

Для визначення лікувальної ефективності різних методів лікування нами було сформовано дві групи тварин із заворотами повік: перша (дослідна) група – 6 собак та друга (контрольна) – 5 тварин.

Тваринам дослідної групи за оперативного лікування висікали ділянку шкіри у вигляді двояковипуклої лінзи над верхнім краєм повіки.

Лікування тварин другої групи полягало у підшиванні шкірної складки до лобної фасції з подальшим накладанням на цю ділянку швів з валиками (даний

метод широко застосовується практичними лікарями ветеринарної медицини для створення в цій анатомічній ділянці штучної зв'язки яка б фіксувала верхню повіку).

Для стимуляції неспецифічної резистентності тваринам обох груп парентерально використовували катозал в дозі 1-2 мл внутрішньом'язово, щоденно протягом 5 діб.

Для попередження ускладнень в кон'юнктивальний мішок тварин дослідної групи інстилювали комбіновані краплі, що містили у своєму складі тіотриазолін, димексид та новокаїн. Інстиляції виконували 2 рази на добу протягом 5-ти діб, до зняття швів. Тваринам контрольної групи виконували інстиляцію 20% крапель сульфацилу натрію (альбуцид) 2 рази на добу, протягом 7 діб, до зняття швів.

Дані дослідження проводилися з метою встановлення найбільш оптимальних термінів для зняття операційних швів та виявлення найбільш ефективного методу лікування, при якому б високий терапевтичний ефект відповідав і косметичним вимогам.

У тварин обох груп проводилися гематологічні дослідження. Підрахунок кількості еритроцитів та лейкоцитів, визначення лейкограми – за загальноприйнятими методиками, кількість гемоглобіну – гемоглобінціанідним методом за Кондрахіним І. П.

Кров для дослідження відбирали шляхом пункції підшкірної вени передпліччя: до оперативного лікування, на 3-ю та 5-у добу післяопераційного періоду.

Отриманий цифровий матеріал оброблено методами варіаційної статистики. Оцінку вірогідності різниці середніх показників двох варіаційних рядів проводили за t-критерієм Ст'юдента.

Встановлено, що застосування оперативного втручання, при якому виконували два напівмісяцеві розрізи які в глибину тканин проникають у вигляді клина разом із інстиляціями в кон'юнктивальний мішок комплексних крапель з тіотриазоліном, димексидом та новокаїном у післяопераційному періоді, порівняно із контрольною групою, де було використано підшивання шкірної складки до лобної фасції з подальшим накладанням на цю ділянку швів з двома валиками та інстиляцією 20% крапель сульфацилу натрію сприяє прискоренню припинення ексудатції, загоєнню операційних ран та зникненню гіперемії кон'юнктиви.

УДК 636:612

Горпинченко Ю. С., студентка II курсу факультету «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Криворучко Д. І., кандидат вет. наук, доцент,
Національний університет біоресурсів і природокористування України,
м. Київ, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ФІЗІОЛОГІЇ КОЛІБРИ

Колібрі — одягнене в райдужне оперення прекрасне творіння природи, за сумісництвом представляє собою найменшого птаха на планеті. Здатність зависати в повітрі яскрава особливість цих дивовижних птахів. Швидко махаючи крилами, обриси яких часто при цьому зливаються, вони можуть нерухомо триматися біля квітки, неквапливо попиваючи нектар. Максимальна маса тіла 3-7 г, а довжина не перевищує 5-7 см. Дуже цікаво те, що у них близько 1000